

длъжность-тж си безъ совѣстно е было — много по-голѣмо кое-то и помагаше на развитіе-то на разва-леніе на нѣравственность-тж между христіяны-тѣ.

Въ четвъртый вѣкъ цѣли собори бѣхж при-нудени вече, да противодѣйствувать чрѣзъ заповѣ-ди и наказанія, противъ най гнусны-тѣ пороци между Христіяны-тѣ. Но още по голѣмо станж раз-вращеніе-то на Христیانство-то въ всички съсловія отъ пятый вѣкъ. При христіанскы-тѣ правител-ственны дворове владѣяше, подобно както и въ я-зыческы-тѣ врѣмена, честолюбіе, сладострастіе, насилствіе, хытрость, и неправдъ въ всякой видѣ. Между народъ-тѣ ся вселихж языческы обычаи и суевѣріе, съ всякаквы грѣхове; недѣлны-тѣ дни ся употрѣбихж за раскошество, и богослужební-тѣ събранія бѣхж изоставены. Повече-то отъ христія-ны-тѣ нѣмахж отъ христیانство нищо освѣнь име-то; и на мѣсто да с кажть чистосърдечно за раз-вратный си животъ, считахж за достатъчно да правять поманы или да вършятъ нѣкои тѣй на-речени добры дѣла, при кои-то сѣрдце-то имъ о-ставаше не промѣнено.

• Този всеобщый развратъ прѣимущественно про-никнж въ Вѣсточнж-тж църквж; и за това не е за очюдваніе, че Богъ, въ тишинж-тж приготви за неж единъ бичъ, кой-то ся оцрѣдѣли да направи върхъ раскошно-то и гнило тѣло на църквж-тж въ теченіе-то на столѣтія кървави бѣлѣзы.